

[Ebba Strange.]

spitalsindlagt, plejehjemsvisiteret ægtefælle, skal betragtes som enlig. Vi mener, at de gifte ikke bør skilles ud.

Derfor har vi her ved tredjebehandlingen stillet 2 ændringsforslag, der går ud på, at man i ministerens forslag i § 1, nr. 2, og i § 2, nr. 2, streger ordene »for enlige pensionister«, sådan at der kommer til at stå, at kommunerne er forpligtet til at hjælpe alle pensionister med et beløb til dækning af udgifter til husleje og lignende. Det er et beskeden forsøg på i sidste øjeblik at forbedre det foreliggende lovforslag, og jeg skal derfor anbefale folketingets medlemmer at stemme for de foreliggende ændringsforslag her ved tredjebehandlingen.

Tove Jørgensen (DKP):

Efter udvalgsbehandlingen af ministerens forslag til løsning af ventepatienternes problemer er vi yderligere blevet bekræftet i den opfattelse, at det er utilstrækkeligt.

For det første fastholder det, at tilkendelse af pension ikke længere er en ret, når et ældre menneske indlægges på hospital og indstilles til plejehjem. Enlige pensionister kan efter ministerens forslag få huslejen betalt, så boligen ikke går tabt, men selv om ministeren benægtede det ved førstebehandling, er det jo blevet slået fast, at ægtepar stadig ikke er sikret denne ret. Den tilbageværende ægtefælle skal på bistandskontoret for at få huslejen betalt. Det vil sige, at beløbet skal ydes som personligt tillæg eller som bistandshjælp.

Hvorledes sikrer vi, at lejligheden for disse mennesker under alle omstændigheder beholdes indtil plejehjemsindlæggelse finder sted? Hvis de nu har haft en lille 3-værelses, vil den tilbageværende ægtefælle gå ned i boligsikring. Kan det siges at være helt utænkeligt, at en kommune vil forlange, at boligen opgives til fordel for en billigere? Men hvis nu pensionisten søger tilskud til den? Da den nugældende lov blev vedtaget, blev tinget forsikret om, at ingen ville miste deres bolig. I dag ved vi alle, hvad resultatet blev.

Ydermere er det blevet helt klart under udvalgsbehandlingen, at det overvejende antal ventepatienter befinder sig i København. Nu vil man altså fortsat belaste Københavns kommunes rådighedsbeløb med en udgift på ca. 1 mill. kr., hvis de gifte pensionister skal have deres husleje dækket, i stedet for at give det

over pensionen, så Københavns kommune kunne aflastes.

Dernæst kan det heller ikke bortforklares, at der svæver en stor, tung sky over de københavnske ventepatienter. Vi ved, at der er indrettet eller forberedes indretning af venteafdelinger til 450 personer i det københavnske hospitalsvæsen. Vi ved, at der er forhandlinger mellem Københavns kommune og socialstyrelsen om at få dem inddraget under socialforvaltningen. Vi har ministerens ord for, at hvis det godkendes, vil de blive betragtet som plejehjemspladser, og pensionen vil blive inddraget. Med andre ord: sæt ølse for og ølse bag, pølsen beholder dog sin smag.

Ministeren vil ikke frem med, hvilke krav der stilles til en eventuel godkendelse. Kan vi risikere, at hele dette forslag bliver en gang spil for galleriet, at det udbasunerer, at nu er problemet løst for ventepatienterne, og at der så i al stilhed senere laves en administrativ afgørelse, der gør det, vi laver her, til en stor, fed illusion?

Der tales om, at det vil være en urimelig forskselsbehandling at give ventepatienterne deres pension indtil de indlægges på plejehjem, for så vil de ikke være ligestillet med pensionister, der indlægges direkte på plejehjem. Er det da pensionisternes skyld, at der er en gennemsnitlig ventetid på 8 måneder på en plejehjemsplads? Er det ligestilling, at de eneste, der skal betale for hospitalsophold i dette land, er pensionister uden anden indtægt end pensionen? Det er jo dem, der får besvær med at holde boligen. Måske er huslejen baseret på at begge ægtefæller har pension, og en eventuel udskrivning er afhængig af en tilbagevenden til det gamle miljø. Er det ligestilling at ligge i et udrangeret hospital i en 4 sengs stue uden fysio- eller ergoterapi, uden muligheder for adspredelse eller beskæftigelse? Kan det sammenlignes med et velopbygget plejehjem med eget værelse og egne møbler? Er det ligestilling, at ældre pensionister, som for det første skal på sygebesøg så ofte, de orker det, nu også skal stille op i køen på bistandskontoret?

Vil disse mennesker være bedre stillet end en enlig pensionist? Hvor er det så henne, det enstrengede system, den enklere vej til bistand, som det så smukt hed? Hvis pensionisterne tilfældigvis har købt et tv på afbetaling, skal de så virkelig ikke have lov at få det med på plejehjem, for det kan de jo ikke få betalt? Vi er